

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 90. Quis sit sensus illorum verborum, absolvo te à peccatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

æquivalenter talem, in quantum est repræsentatio meritorum Christi, quibus movetur Deus ad dandam gratiam, vel certè loquuntur de tota forma ordinaria, prout includit etiam antecedentia & consequentia. Si tamen diceret, *absolvat te Deus per me a peccatis*, non more deprecativo, sed imperativo, putat *Lugo* nu. 106. fore validam: Si autem tantum dicat, *absolvat te Deus a peccatis*, *Arr.* à n. 7. & *Bosco* à n. 57. dicunt adhuc fore validam, quia persona Sacerdotis sufficienter significatur per exercitamentum hujus sententiæ, quæ in foro externo quandoque profertur etiam imperativè, & ita ex *Florent.* dixi in p. I. n. 31. valere hanc formam Baptismi, *baptizetur servus Christi &c.* E contra *Lugo* dicit fore dubiam; attamen valituram, si diceret, *sis absolutus*, vel, *absolvaris a peccatis*, sed de hoc postremo etiam dubito, nam quod verbis illis, *baptizetur servus Christi*, sufficienter significetur persona baptizans, ideo est, quia actio abluendi, quam ponit baptizans, & super quam tanquam materiam Baptismi cadit forma, est exercita significatio personæ baptizantis: E contra dum absolvens dicit, *sis absolutus*, *absolvaris*, nullam ponit actionem, quæ sit materia Pœnitentiæ, & super quam tanquam materiam cadat forma, ergo non videtur esse exercita significatio personæ absolventis: Et de his aliisque similibus formis videri possunt *Bosco* concl. 3. & *Aversa* suprâ: item ea, quæ dixi in p. I. à n. 29.

604. Q. 90. Quis sit sensus illorum verborum, *absolvo te a peccatis tuis*. &c. §. I. Circa hoc variè loquuntur Auctores, nam I. *Magister* aliique apud *Vasq.* q. 84. a. 3. dub. 2. dixerunt esse hunc, *Declaro*

te esse li
esse fa
c. 6. ub
tionem
judicial
declara
thema f
obligati
tra est,
nem,
confite
ctum el
veniali
illa con
Suar. d
bi pœna
bitor es
ex inter
enim v
non po
iam qu
& cont
lium,
nitenti
rum co
sensum
contrax
inprim
indign
stulisse
iterum
Espar
qui dic
Jatâ pe
quam f

te esse liberum à peccatis , sed hanc sententiam esse falsam, patet ex *Trid.* sess. 14. De pœn. c. 6. ubi can. 9. sic definit: *Si quis dixerit absolutionem Sacramentalem Sacerdotis non esse actum iudiciale, sed nudum ministerium pronunciandi & declarandi remissa esse peccata confitenti &c. anathema sit.* 2. Alii dixerunt esse sensum, *libero te ab obligatione peccata illa iterum confitendi*: Sed contra est, nam peccata remittuntur per absolutionem, abstrahendo ab obligatione illa iterum confitendi, quæ obligatio sæpè manet, uti dictum est n. 590. Deinde datur absolutio de solis venialibus, & tamen nunquam fuit obligatio illa confitendi. 3. *Hugo & Rich. à S. Victore* apud *Suar.* d. 19. l. 2. n. 8. dicunt esse sensum, *remitto tibi pœnam æternam vel temporalem, prout adhuc debitor es.* Contra est, quia per absolutionem, etiam ex intentione Confessarii, remittitur culpa, hæc enim venit nomine peccati. Deinde absolvi non poterit, cui peccatum esset remissum etiam quoad pœnam, quod est contra dicta n. 589 & contra sensum sanctorum hominum & fidelium, qui post exactas longas pro peccatis pœnitentias nihilominus sine scrupulo eadem iterum confitentur. 4. *Côn. d. 4. à n. 61.* dicit esse sensum, *libero te ab indignitate, quam per peccatum contraxisti*: sed confutatur ex jam dictis, nam inprimis liberatur à culpa, quæ est causa illius indignitatis: deinde si Deus semel & simul sustulisset illam indignitatem, posset peccatum iterum absolvi. Et ex his etiam confutantur *Esparsa* q. 90. ad 4. *A. Perez & Gorm.* p. 2. à n. 200. qui dicunt esse sensum, *libero te à sollicitudine causata per peccatum*: *Reddo tibi serenitatem animæ, quam sustulerat peccatum*, nam intentio Sacerdotis

dotis

doris est primò & directè remittere culpam, etiam si certus essem illam aliunde, v.g. per contritionem esse antecedenter remissam. 5. *Suar. an. 15. Arr. d. 49. n. 38. Dicast. d. 5. dub. 5.* & recentiores communissimè non assignant alium sensum præter hunc, *confero tibi gratiam ex se remissivam peccatorum*, sed per hoc non explicatur sensus naturalis, quem verba habent & retinent ex institutione humana, quam Christus non immutavit, sed supposuit, & postmodum ad istam aliam significationem supernaturalem elevavit: Itaque,

641. §. 2. Hæc verba, *absolvo te à peccatis*, ex institutione humana habent hunc sensum, *Quantum est ex me, judicialiter libero te à peccatis*: quod exercitè idem est, ac, *volo, ut dependenter ab hac mea sententia sis liber à peccatis*. E contrà ex institutione Christi habent hunc sensum, *Quantum est ex me, confero tibi gratiam per se remissivam peccati post Baptismum commissi*. Pars 1. videtur constare ex notione vocum, nam omnes intelligentes latinum, si interrogentur, debent dicere hunc esse naturalem sensum. Notatque *Bosius l. 3. n. 89.* Ecclesiam convenientius uti verbo illo, *absolvo*, quàm isto, *Remitto*, quamvis etiam Tò *remitto* sufficiat, & Christus in institutione illo fuerit usus, quia Tò *Absolvo* est magis accommodatum ad significandam sententiam judicialem & authoritativam, solius enim Judicis est absolvere, è contrà etiam privatorum est remittere offensam vel injuriam sibi illatam. Pars 2. etiam probatur; nam ista verba esse à Christo instituta ad significandam & cavendam gratiam primò & per se remissivam peccati post Baptismum commissi, certum est, quia

quia om
gnifican
tia autem
est ad
tantum
etum est
rali & h
lam, tam
verba ill
humana
profert,
gnifican
rentis, se
forma E
mine, se
ficet Co
tionis p
persona
uti Jude
ritate P
stante si
bent ex
eadem,
patet. C
lum sen
tione h
do verb
Sacram
forme,
etu dol
672. tu
berat à
gratiam
lativum
dens h
Tom

quia omne Sacramentum est institutum ad significandam & causandam gratiam; Pœnitentia autem, cum sit Sacramentum mortuorum, est ad causandam primam, & quidem in illis tantum, qui post Baptismum labuntur, uti dictum est n. 588. ergo licet ex institutione naturali & humana non habeant significationem illam, tamen habent ex institutione Christi, sicuti verba illa: *Hoc est Corpus meum*, ex institutione humana habent, significare corpus illius, qui profert, at tamen à Christo sunt instituta ad significandum Corpus, non Sacerdotis proferentis, sed Christi: hoc solum est discrimen, quod forma Eucharistiæ proferatur non tantum nomine, sed etiâ in persona Christi, ideoque significet Corpus Christi tantum, forma autê absolutionis proferatur tantum nomine Christi, & in persona hominis Ministri Christo subordinati, uti Judex humanus in persona sua, sed auctoritate Principis fert sententiam. Hoc non obstante significatio, quam verba absolutionis habent ex institutione humana, non est adæquatè eadem, quæ est ex institutione Christi, uti per se patet. *Conf.* utraque pars, nam imprimis per illum sensum, quem dicimus habere ex institutione humana, commodè explicatur, quomodo verba absolutionis maneant vera, quando Sacramentum Pœnitentiæ est validum & informe, eò quod non causet gratiam, v. g. defectu doloris universalis, de quo casu dicetur à n. 672. tum enim absolvens, quantum est de se, liberat à peccatis, quia, quantum est de se, causat gratiam, cum ponat Sacramentum de se causativum gratiæ, cujus tamen causatio per accidens hic & nunc impeditur. Deinde per alterum

rum sensum, quem dicimus habere ex infusione divina, melius explicatur, quomodo eadem verba maneant vera, etiam si cadant super sola peccata quoad culpam & poenam plenè remissa, tum enim causatur gratia, quæ remittit illa peccata, si non inveniret remissa. Et re ipsa tum Deus per infusionem novæ gratiæ iterum cedit jure ad odium & poenam: potestque etiam remittere venialia per eandem infusionem eo fine factam. E contra aliorum Authorum sententiæ vel non ita satisfaciunt his difficultatibus vel incurrunt in alias.

Obji. Gratis dicitur, quod verba illa configificant istam modificationem, quantum est ex me. &c. n. ass. nam cum à sola absolutione Sacerdotis non pendeat, quod peccata re ipsa remittantur, sed requirantur etiam multa ex parte poenitentis, quæ deesse possunt, verba Sacerdotis non possunt omnino absolute significare, sed debent tacite imbibere hanc modificationem, quantum est ex me, sive suppositis supponentibus & similiter in foro civili sententiæ Judicis, præsertim subordinati, non est omnino absoluta, sed imbibit hanc modificationem, quantum potest secundum allegata & probata &c. Hinc etiam in absolutione à censuris communiter additur, *in quantum possum & tu indiges*, uti prescribit Rituale Romanum.

Inst. Ergo verba absolutionis erunt vera quamvis cadant super nullum peccatum, quia absolvens adhuc verè dicet, quantum est ex me, libero te à peccatis. &c. n. ass. nam propositio affirmativa de subjecto non supponente est falsa, si autem poenitens nullum commiserit peccatum, hæc propositio, *quantum est ex me*

libero te à peccatis, est de subiecto non suppo-
nente, quia dicit, tollo peccata tua, ergo suppo-
nit & dicit peccata fuisse, ergo si peccata non
habuit, enunciat falsum. Neque dici potest sen-
sum esse conditionatum, quasi dicat, libero à
peccatis, si peccaveris: nam supponit absolute
peccata, & ea requirit ad valorem suum, alioquin
non habet materiam, circa quam, neque tum
esset dolor de vero peccato, nec confessio veri
peccati, ergo nec tum haberetur Sacramentum
Pœnitentiæ. *Nec obstat*, quod forma extremæ
Unctionis, *Indulgeat tibi Deus, quidquid deliquisti*,
sit conditionata & valeat Sacramentum, licet
quis per sensus externos non peccarit, uti ha-
bent *Suar.* aliique cum *Dian.* p. 3. t. 4. R. 181.
nam disparitas est, quod *S. Jacobus* expressè di-
cat, si in peccatis fuerit, dimittentur, ergo non
supponit absolute adesse peccatum. Deinde ex-
trema Unctio non includit dolorem vel con-
fessionem de vero peccato. Denique extrema
Unctio habet alium adhuc finem principalem,
qui est gratia confortativa in ultimo prælio,
quamvis fortè non sit remissiva peccati; oppo-
sita omnia sunt in Sacramento Pœnitentiæ.

Q. 91. *Quid præterea sit notandum circa abso-*
lutionem Sacramentalem. R. seqq. §. 1. Quoties
absolutio repetitur, toties causatur nova gra-
tia, quia toties completur, & fit novum Sacra-
mentum, hinc si Superior absolvisset pœniten-
tem à solis reservatis, & pro absolutione non
reservatorum remisisset ad Confessarium infe-
riorem, aut è contrâ, si Confessarius inferior ab-
solvisset à solis nō reservatis, & Superior postea
à reservatis, in utroque casu essent duo Sacra-
menta & causaretur duplex gratia, *Suar. Con.*